Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26390
Copyright: Admont, Benediktinerstift

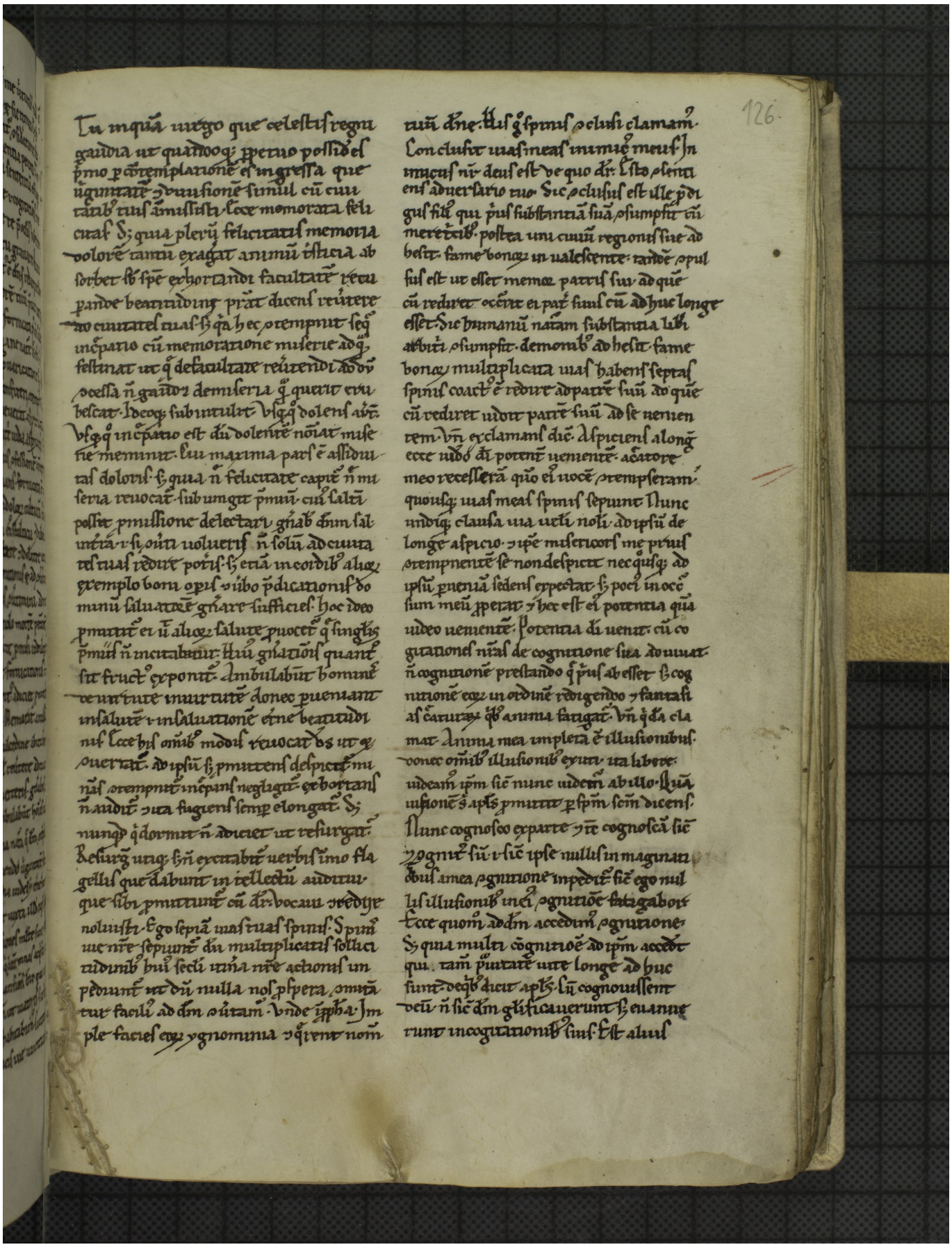

126.

Tu inquit uirgo que celestis regni
gaudia ut quandoq; perpetuo possideas
primo per contemplationem et ingressa que
iucunditate et uisione simul cum cum
tribus tuis amisisti. Ecce memorata seli
citas. Sed quia plerumq; felicitatis memoria
dolore tantum eradicat animum illicia ab
sorbet sibi spe exhortandi facultatem tem
pandae beatitudinis prius dicens reuertere
ad cuncta tua si qua hec contempnit seq;
incepto cum memoratione miserie adq;
festinat ut q; de facultate reuertendi ad do
cessa non gaudet de miseria q; queritur eum
bescat. Ideoq; subintulit usq; q; dolens aut
usq; q; in cepto est diu dolentem noluit mise
rie meminit. Cum maxima pars eam assidui
tas doloris. Sed quia non felicitate capiet non mi
seria reuocat. Sub umbra primum cum salti
posset pmullione delectari gnab dum sal
uitam. Si oitu uoluerit non solum ad cuncta
tua tua reduit potius. Sed etiam in cordibus aliq;
exemplo boni opis subito pdicationis do
minum saluatrem gnare sufficiet. Hoc deo
pmittit ei u aliq; salute puocet q; singlis
pmul non incitabantur. Illum gratiosus quant
sit fruct exponit. Ambulabit hominem
de uirtute in uirtutem donec pueniant
in salutem in saluationem et ne beatitudi
nis lecebis omnibus modis reuocat ds ut q;
ouertat. Ad ipsum sed pmittens despicit mi
nas contempnit incepta negligit exhortans
non audit sicut fugiens semp elongat. Sed
nunqd q; dormit non dicit ut resurgat.
Resurge inquit sed non exercitabit uerbis imo fla
gellis que dabunt in intellectu auditum
que sibi pmittunt cum dicit. Vocau redire
noluisti. Ego sepiam uias tuas spinis. Spinis
uie nre sepiunt diu multiplicatis sollici
tudinibus hui secli uina nre actionis im
pediunt ut diu nulla nos pspera omnia
tut facili ad dm ouram. Vnde ippha. Im
ple facies eorum ignominia et quirent nom
tuum dne. Illus q; spinis occlusi clamam.
Conclusit uias meas inimicus meus. In
imicus nr deus est de quo dr. Esto olenti
ens aduersario tuo. Sic occlusus est ille pdi
gus filius qui pius substantiam suam consumpsit cum
meretricib. postea uni ciuium regionis sine ad
best. fame bonq; in ualescente. tandem opul
fus est ut esset memor patris sui. ad quem
cum reduxit occurrit ei pat suus cum adhuc longe
esset. Sic humanam naturam substantia libi
arbitri consumpsit. demonib ad best fame
bonq; multiplicata uias habens septas
spinis coact e reduit ad patrem suum ad quem
cum reduxit uidit patrem suum ad se nenien
tem. Vn exclamans dicit. Aspiciens alongem
ecce uidit di potent uementer acatore
meo recesserat quo ei uocem contempseram
quousq; uias meas spinis sepiunt. Nunc
undiq; clausa uia ueli noli ad ipsum de
longe aspicio. Sed pe misericors me prius
contempnentem se non despicit nec quisq; ad
ipsum pueniam sedens expectat. Sed poci in occe
sum meum petat. Hec est ei potentia qua
uideo uementer. Potentia di uenit cum co
gitationes nras de cognitione sua adunat
non cognitione prestando q; prius ab esset. Sed cog
nitione ex in ordine redigendo et fantasi
as caturas qb anima fatigat. Vn q; da cla
mat. Anima mea impleta e illusionibus.
donec omnib illusionib eruti. ita libere
uidean ipm sicut nunc uidem abillo. Illu
usionem s apls pmittit p spm scm dicens.
Nunc cognosco ex parte et tunc cognoscam sicut
cognitus sum. Sicut ipse nullus in maginati
onis amea cognitione impedit sicut ego nul
lis illusionib inci cognitione fatigabor
Ecce quom ad dm accedim cognitione.
Sed quia multi cognitione ad ipm accedit
qui tam puritate uite longe ad huc
sunt. deqb dicit apls. Cum cognouissent
deum non sicut dm glificauerunt. Sed euanue
runt in cogitationib suis. Est aliud